L. s. 179/04.

Aleg. 88

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą

Ustawę

z dnia . . . . . zmieniająca postanowienia §. 47. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Art. I.

Postanowienia §. 47. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. tracą w dotychczasowem swem brzmieniu moc obowiązującą i mają na przyszłość obowiązywać w brzmieniu następującem:

§. 47.

Grunt uzyskany wskutek budowli regulacyjnych z terenu wód stanowiącego dobro publiczne przypada tym, którzy ponoszą koszta przedsiębiorstwa, — musi jednak być odstąpionym właścicielom granicznych gruntów na ich żądanie za zwrotem wartości, przyczem ma przedsiębiorstwo prawo, jeśli interes ubezpieczenia brzegów wymaga odpowiedniego zakulturowania tego gruntu, włożyć obowiązek także zakulturowania za potrąceniem wartości tego obowiązku od wartości gruntu — na nabywcę i zabezpieczyć ten obowiązek na odstąpionym gruncie.

Odsypiska, powstające wskutek budowli regulacyjnych na rzekach nie stanowiących dobra publicznego przypadają na własność właścicieli granicznych gruntów w myśl postanowień §§. 407—412 u. c.

We Lwowie, dnia 1. października 1904.

Wnioskodawca:
Oleśnicki w. r.

Mazikiewicz, Bohaczewski, A. Barabasz, Staruch, Effinowicz, Krempa, Stapiński, Włodek, Ostapczuk, Korol, Huryk, Mogilnicki, Żardecki, Ochrymowicz